

פרשת ויחי < 41 > י' טבת התשע"א

גילוי דעת

קח מקל, קח תרמיל

מייסד תנועת א.מ.ת. המעודדת עלייה אל הגליל, אור דוארי
יצא מועידת הגליל לנשום אויר צח ולדבר איתנו. אחד על אחד

אחרי!

נעם אהרון מת לצאת לקורס מ"כים
אבל חושש שהוא לא מספיק בולט. שירות לכוחות

הרב דני אלינר על אמונת חכמים

**חזה אנקור מציבה סטנדרטים גבוהים לחגיגות בר המצווה
ואסתר סילם-אלוש חזקה עמוסת חוויות מטויל שורשים**

זבולן לחוף ימים ישבן והוא לחוף אגוזות ויחי מ"ט י"ג

אבי קנטרוביץ < מנכ"ל תנועה כהלכה

האחריות עלינו - נציית לחוק

הנתונים מראים שב-12 החודשים האחרונים גבו כבישי ישראל קורבנות רבים, יותר מבתקופה המקבילה לפני שנה.

הקטנה של מספר התאונות ושל מספר הנפגעים נשיג רק אם נבין, כנהגים, שבכביש אין מקום לחוסר סבלנות, לתוקפנות או לאנוכיות. עלינו לחוש אחריות, לשפר את יכולת הריכוז ואת הסבלנות ולהיות נכונים לוותר.

בארץ מצויים כ-2 מיליון כלי רכב מנועיים, הנהוגים בידי כ-3 מיליון בעלי רישיונות נהיגה, הגורמים קרוב ל-20 אלף תאונות דרכים עם נפגעים בכל שנה. כ-75% מתאונות הדרכים נגרמות בדרכים עירוניות, אך מספר ההרוגים מתחלק כמעט שווה בשווה בין התאונות העירוניות לבינעירוניות. בעיר מספר הולכי הרגל הנפגעים רב, אך מחוץ לעיר מספר הנוסעים ברכב הנפגעים בתאונות גדול.

מספר הנפגעים בתאונות כל שנה מגיע לכ-40 אלף איש! בין גורמי התאונות מזכירים בדרך כלל את הנהג, את הדרך (הכביש והסביבה) ואת הרכב.

אולם על פי קביעת המשטרה, עשר הסיבות העיקריות לתאונות הדרכים, שבגללן נגרמות כ-80% מהתאונות, קשורות בנהגים:

1. אי ציות לרמזור.
 2. אי מתן זכות קדימה.
 3. אי ציות לתמרור עצור.
 4. אי ציות לתמרור תן זכות קדימה.
 5. אי שמירת מרחק.
 6. סטייה מנתיב הנסיעה.
 7. מהירות מופרזת.
 8. פניה לא נכונה.
 9. התנהגות הולך רגל.
 10. אי-התחשבות הנהג בהולך הרגל.
- לעתים גם גורמי הדרך מעורבים בתאונה. אך כפי שראינו רוב מוחלט של התאונות קשורות בנהג, הנהגים. נקפיד לשמור על החוק וננהג בזהירות ובערנות מרבית. רק כך נמנע תאונות.

אדם מאמין נוהג לחומר

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה: 09-7745758, 054-4836343

הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

**בשבוע שעבר, נהרגו בכבישי ישראל 10 בני אדם.
בואו נוריד את המספר הזה!**

הנתונים נכונים ליום ראשון האחרון

המעוניינים

לפרסם במדור זה את פעילותם בנושא זהירות בדרכים מוזמנים לשלוח אלינו מידע על הפעילות ועל הפועלים למייל:

zehirut@pisrael.com

בית קברות הוא לא חניה!!!

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

גליון 41 פרשת ויחי י' טבת תשע"א

תמונת שער: זבולן לחוף ימים ישן והוא לחוף אניות ויחי מ"ט י"ג

התמונה צולמה ע"י הרב נעם פרל
בנמל יפו היהודאי
מתוך הספר 'הזמנה לפרשה'

בכל שבוע תתפרסם בעז"ה תמונת שער מתוך מבחר תמונות שתשלחו אתם הקוראים. **אתם מוזמנים לשלוח תמונה הקשורה לפרשת שמות**
למייל: gdaat@pisrael.com
לציין עבור תמונת שעה. עפ"י התקנון

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת הרב מרדכי אליהו זצ"ל

זה עונג שבת

הדלקת נרות < ירושלים 4:02 תל אביב: 4:20 חיפה: 4:10
צאת השבת < ירושלים 5:17 תל אביב: 5:18 חיפה: 5:15

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל
הפקה ופרסומות: א. פרסומי ישראל ושות'
לפרסום, למודעות ולהנצחות: ורד כהן-חדד
gdaat@pisrael.com ■ 02-5350916

עריכת לשון: מרב הולצמן

עיצוב: תמי כהן וצביקה מילר

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

■ נא לא לקרוא בשעת התפילה

■ נא לשמור על קדושת הגליון

■ כל ההכנסות מהגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

מנהלת השירות
האזרחי-לאומי
مديرية الخدمة المدنية-الوطنية
Administration for National-Civic Service

משרד המדע
והטכנולוגיה

כולנו מצדיעים למתנדבי השירות האזרחי-לאומי

טקס ההצדעה הראשון, יום ד', כ"ב בטבת ה'תשע"א, 29.12.2010
בשעה 17:00, בנייני האומה, ירושלים

במעמד:

נשיא המדינה,
שמעון פרס

שר המדע והטכנולוגיה,
פרופ' הרב דניאל הרשקוביץ

יו"ר המועצה הציבורית למנהלת השירות האזרחי-לאומי
האלוף (מיל') דוד עברי

מנכ"ל מנהלת השירות האזרחי-לאומי
שר-שלום ג'רבי

מנחה: **דני קושמרו**
הופעת אורח: **הזמר הראל מויאל**

הכניסה בהזמנות בלבד

השירות
האזרחי-לאומי

הדרך שלי לתרום לחברה!

עוד אבינו חי

הרב יעקב אריאל - רב העיר רמת גן

גילוי דעת

ורשעים אפילו בחייהם קרואים מתיים. ודע זה.

העולה מדברי הרמב"ם: 'חיים' אין משמעותם רק נשימה ודופק, תזונה ותזונה, גידול והתרבות, תחושה

חיים אין משמעותם רק

נשימה ודופק, תזונה

ותזונה, גידול והתרבות,

תחושה ותגובה כמקובל

בלשונונו היום. אלא עיקר

המשמעות היא חיים של

חכמה וצדק

ותגובה כמקובל בלשונונו היום. אלא עיקר משמעותם של החיים היא חיים של חכמה וצדק. החושב חשיבה נכונה - הוא הנקרא חי, והגולם - הוא בבחינת מת. פועל

יש צורך להבין לעומקו את המושג 'חיים'. פרשתנו פותחת במילים "ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה". ויש לשאול, וכי מכל מאה ארבעים ושבע שנות חייו של יעקב הוא חי רק את אותן שבע עשרה שנים? אלא לביטוי 'ויחי' יש משמעות מיוחדת, ולא כל חייו של יעקב היו חיים במשמעות המיוחדת הזו.

הרמב"ם ב'מורה נבוכים' עומד על הקושי הלוגי שיש בתואר 'חי', שבו אנו מתארים את הקב"ה (כגון 'אל-לקים חיים'), שהרי אי אפשר להגדיר את ה' במושגים רגילים של חיים ומוות. הוא לא נולד ולא מת, לא נוצר ולא משתנה, הוא לא נושם ולא רץ ולא אוכל ולא מתרבה במה הוא אפוא חי?

מסביר הרמב"ם: "וכבר הרבו גם כן לעשות זה השם ('חי') בענין קנות החכמה - ויהיו חיים לנפשך, 'כי מוצאי מצא חיים', 'כי חיים הם למוצאייהם' - וזה הרבה. ולפי זה נקראו הדעות האמיתיות 'חיים' והדעות המופסדות 'מוות'. אמר יתברך: ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב וכו' - כבר באר כי ה'טוב' הוא 'חיים', וה'רע' הוא מוות, ופרשם. וכן אפשר באמרו יתברך למען תחיון - כפי מה שבא הפרוש המקובל באמרו "למען יטב לך וכו'". ולהתפשט זאת ההשאלה בלשון, אמר: 'צדיקים אפילו במיתתם קרואים חיים,

הצדק והאמת הוא חי, הרשע - חשוב הוא כמת.

מבחינה זו, יעקב אבינו לא מת. הוא הנחיל את השאיפה לאמונת אמת ולחיי צדק לצאצאיו אחריו. מיעקב מתחילה חברה חדשה בעולם, חברה שהמלכד אותה הם ערכים של אמונה ומוסר. אברהם ויצחק אף הם שאפו לכך, אולם הם לא זכו להקים דור המשך שכולו יהווה חברה ייחודית כזו. הם זכו רק לצאצא בודד שהלך בדרכם, לא לחברה, לא לעם.

רב ימי חייו של יעקב היו מלווים מאבקים והתמודדויות, בהם לא יכול היה לממש את חייו בצורה אמיתית ומושלמת. הוא נאלץ להערים על עשו, לרמות את לבן, לסבול בגלל השקר ששיקרו לו בניו. יעקב התם, איש האמת - 'תתן אמת ליעקב' - לא חי את חייו אמיתיים כיעקב, אלא כביכול כמישהו אחר. יעקב האמיתי לא חי אלא רק פעמיים, 17 שנה בכל פעם. מתחילת שיבתו ארצה ובערוב ימיו במצרים, זכה יעקב לחיות חיים אמיתיים ומשמעותיים, חיים של יושר וצדק, של חסד ואמת. חיים של מימוש עצמי אמיתי.

מה זרעו בחיים אף הוא בחיים, וכן להפך, 'יעקב אבינו לא מת'. דרכו, אמונתו וערכיו, כל אלו עודם חיים. ואף זרעו, ממשיכי דרכו הרעיונית והמעשית, חיים. עוד אבינו חי. עם ישראל חי ■

תורת הנגלה

שיחות שלום

הרב צוריאל וינר - ראש בית המדרש 'דעוא'

למשוח את דוד וחושש מתגובת שאול, מקבל הכשר מהקב"ה לטעון כי הוא הולך לבזוח זבח. לבסוף הגמרא מקצינה ואומרת: "גדול השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו", שכששרה מגיבה על בשורת המלאכים שהיא תלד את יצחק היא אמרה: "ואדוני זקן", והקב"ה סיפר לאברהם שהיא אמרה: "ואני זקנת". שלום בזוגיות, אפוא, מקבל אף הוא עדיפות עליונה.

הקב"ה בעצמו משמש לנו דוגמה לשנות מפני שלום הבית. לא נותר לנו אלא לעזוב את סרגל האמת ולאחוז באהבה. כמו שהשלום מצדיק פגיעה בקדושה, בכך ששמו של ה' שנכתב בקדושה יימחה על מי סוטה כדי להשיב השלום והאמון בין איש לאשתו, כך מצדיק השלום פגיעה באמת הצרופה. זהו צעד שלא פשוט בכלל ליישמו בחיים, מפני שאמירת אמת בונה אמון. בכל אופן, מדריכה אותנו תורתנו לבחור בזהירות בדרך השתיקה, או אפילו השינוי, על מנת להעצים את האהבה ואת השלום ■

ערך: הרב נתנאל לוי

ה'חכם', אותו אחד שיבין ויקבל את הדיבור הפתוח על הפגיעה.

ממשיכה הגמרא: "מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום, שנאמר: 'אביך צוה...' כה תאמרו ליוסף אנא שא נא..." מדברי אחי יוסף בפרשתנו למדה הגמרא כי הסתרת האמת יכולה לאפשר שלום, ואף מעבר לכך - מותר אפילו 'לשנות', דהיינו לשקר, ולהמציא צוואה כדי לחזק אהבה ושלום. אפשר להבין זאת כאמת 'פנימית' על חשבון האמת ה'עובדתית'. יש לשער שיעקב היה רוצה, לו ידע את המציאות, להשאיר צוואה שתאחד את בניו. מה עוד שעצם אמירתם זו מצהירה על רצונם בפיוס ובבקשת סליחה מיוסף, דיבור מחבר כשלעצמו. יחד עם זאת, נראה שיש מחיר ואף סכנה בשתיקה ובשקר. הם עלולים לפגוע באמון ולפתוח פתח לחשדנות, לניכור ולפירוד.

הגמרא מרחיבה את המדיניות שלה כי השלום מצדיק שקר: "ר' נתן אומר: מצווה (לשנות), שנאמר: 'ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני'". שמואל ההולך

ערוץ תקשורת עוצמתי נתון בידי כל אחד מאיתנו - הדיבור. 'ויהי האדם לנפש חיה', ובתרגום 'לרוח ממלאל' - רוח המדברת ומשתפת את הזולת באשר בלבנו, חודרת ללבו ומחוללת בו שינויים.

בגמרא במסכת יבמות משורטטת מדיניות תקשורת שיש לתת עליה את הדעת. רצף הפסוקים "לא תשנא את אחיך בלבבך, הוכח תוכיח את עמיתך..." ואהבת לרעך כמוך", מלמד אותנו שבמצבי מתח ועימות נענה תקשורת מילולית לשחרר את הכעסים, לפרוק את אשר מקנן בלבנו. עלינו לדבר עם הזולת על הפגיעה שהסב לנו והתקשורת תפיג מתחים, תשפר את היחסים ותחזק את האהבה בינינו.

אמנם, הגמרא פותחת בציטוט הפסוק ממשלי "אל תוכח לך פן ישנאך", ובכך מסייגת את מצוות התוכחה - אין צריך להוכיח 'לך'. התורה קבעה שמטרתה של מצוות התוכחה היא לחזק את האהבה, ואם הדיבור לא ישיג מטרה זו ואולי להיפך - ילבה שנאה - מצווה לשותק. "הוכח לחכם ויאהבך". יש להוכיח רק את

אם אשכחך ירושלים
תשכח ימיני

עוצרים
הנשות לטות
עויינות
של עו"ד
וייסגלס

ממשיכים את המאבק להצלת פרויקט נוף ציון!

במרחק 500 מ' מטיילת ארמון הנציב אל מול מקום המקדש ממוקם אחד הפרויקטים היפים, החשובים והאסטרטגים בירושלים. 90 דירות כבר מאוכלסות, 300 הבאות בסכנת מסירה לפלסטיני.

חברת באמונה נרתמה לרכישת הקרקע בכספי משקיעים, ניתן עדין להצטרף לקבוצה (החל מ 320.000 ₪) המשקיעים יוכלו להמיר את ההשקעה ברכישת דיור בהמשך בהנחה.

נאמן המשקיעים: עו"ד יצחק מירון מת"א.

הכיבוש השקט? איש עסקים
פלסטיני משתלט על נכס
במזרח ירושלים באמצעות
רכישת חברת דיגל
הפרויקט המרכזי של חברת הנדל"ן הוא
"נוף ציון" - איש העסקים הפלסטיני
מחזיק בדרכון אמריקני ומבצע
ההשתלטות באמצעות חברה קפריסאית
ובתיווכו של **דב וייסגלס**
(גלובס: 7.12.10)

פרטים באתר החברה: www.bemuna.co.il

לקביעת פגישה למשקיעים ממליון ₪ ומעלה 052-4295395

אליהן, עכשיו יותר מתמיד, אינן חדשות. רבנו כבר נדרש בזמנו להביע את דעתו בעניין זה. במאמרו 'תמימים נהיה בתורה ובארץ' הוא משיב לשאלה שהופנתה אליו: מה דעת התורה על הרעיון של 'שתי מדינות לשני עמים?' וכך הוא כותב:

"מציאותן של שאלות והצעות כאלה, אינה אלא מוסיפה להראות ולהזכיר את הערכוביה הרוחנית שנמשכה בתוך מחננו פנימה, כתוצאות הזעזוע הממשי והנפשי האיום שהקיף את כולנו מתוך ניתוחנו הנורא (השואה) בנסות יד ה' עלינו בתשפוכת חמתו, להוציאנו מטומאות ארצות העמים ומתפוצות גלויותינו..."

כבני אדם קרוצי חומה אין לנו יכולת לראות ולהבין על מה ולמה הביא הקב"ה עלינו את הניתוח הנורא הזה. אבל אנחנו מאמינים בכל ליבנו ש"שרים דרכי ה'". החשבון האנושי הוא חשבון מצומצם להוזה, ואילו החשבון הא-לוקי הוא חשבון של דורות עולם. לצערנו, הזעזוע הנפשי שהשואה חוללה בעם ישראל גורם עד היום להעלאת הצעות נואלות לויתורים ולנסיגות למיניהן. בהמשך אותו מאמר, שולל רבנו אפשרות כלשהי לוותר אף על שעל אחד מארץ הקודש.

הנביא אומר: "מחצתי ואני ארפא". שלוש שנים אחרי סיום השואה האיר ה' פניו אלינו - מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו, קמה! במאמרו 'מבצר הקודש לישראל ולארצו' רואה רבנו בחזון העצמות היבשות של הנביא יחזקאל את תקומת מדינת ישראל, וכך הוא כותב:

"ה' מביא אותנו גם בציציות ראשינו ומניח אותנו במרום גיא חזיונו... לתחיית עצמותינו ובשרינו, לקוממיות גאולתנו ופדות נפשנו בחזרת שכינתו ציונה... ומתוך עקירת גלותנו... יגלה ויראה אור ישועתו וגאולתו השלמה".

נרים ראשנו בביטחון בה' ובדברי הנביאים ונעמוד איתן מול אויבינו. נפתח ונבנה את מדינתנו על כל חבליה, ולא נעלה בדעתנו חס וחלילה לוותר על שטח כלשהו מאדמת קדשנו! ■

את כל זרע היהודים שמהם צמח אותו האיש. מוסיף רבנו וכותב: "שאר הגויים ברובם הגדול, שותפיה של עמלקיות זו, במישרין ובעקיפין, בקום עשה ובשב ואל תעשה".

המקור לשם 'עמלק', בו מכנה רבנו את הגרמנים, נמצא בגמרא: 'גרממא של אדום, שאלמלי הן יוצאין, מחריבין כל העולם כולו'. מעיר שם היעב"ץ בהגהותיו: "מכדומה, רוצה לומר, גרמניא - היא אשכנז שלנו". וכן הגיה הגר"א: גרמניה תחת גרממא.

ה' מביא אותנו גם בציציות ראשינו. הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

בספרו 'היחיד והיחד' כותב הגר"ד סולובייצ'יק בשם סבו הגר"ח סולובייצ'יק, שמזכיר מהרמב"ם שכל אומה ההולכת בדרכו של עמלק ומתנכלת לכנסת ישראל לכלותה, הרי היא בבחינת עמלק.

פעם שאלנו את רבנו: איך אפשר להסביר את העובדה שאנשים שמסרו נפשם במלחמות ישראל, מוכנים לוותר על שטחים משטחי ארץ ישראל ולהקים בהם מדינת אויב לישמעאל? תשובתו של רבנו הייתה שעם השמדתו של שליש מהעם היהודי, מלבד הפגיעה הפיזית הנוראה שנגרמה לעם ישראל, גרמה השואה זעזוע נפשי עמוק ובלבול בתוכנו.

היחזמות המדיניות ש'דידינו' מבקשים להוביל אותנו

השבוע ביום שישי חל צום עשרה בטבת. ביום זה הטיל נבוכדנאצר מלך בבל מצור על ירושלים. בתום שלוש שנים של רעב כבד, הובקעה העיר ובית המקדש הראשון נשרף. ארבעה צומות נקבעו על ידי הנביאים כימי אבל על החורבן. צום עשרה בטבת הוא היחיד מביניהם שאינו נדחה מפני השבת, כי הוא מציין את ראשית התהליך.

מסופר במדרש שכאשר כבשו הבבלים את ירושלים, הרג נבוכדנאצר שישים ריבוא מבחורי ישראל על אבן אחת. בדורנו נרצחו שישה מיליון יהודים בשואה האיומה. לרבים מהם לא נותר שריד מבני משפחתם שיאמר עליהם קדיש, גם יום פטירתם אינו ידוע. בשנת תש"ט קיבלה הרבנות הראשית לישראל החלטה לקבוע את צום עשרה בטבת כיום זיכרון לחורבן יהדות אירופה, וכיום הקדיש הכללי, בו ייאמר קדיש על קורבנות השואה.

הרב צבי יהודה זצ"ל כאב כל ימיו את מה שאירע לעמנו בשואה. מידי פעם נהג לספר על יהדות פולין ובמיוחד על ורשה שלפני השואה - העיר שהייתה מלאה תלמידי חכמים, ישיבות, חצרות של אדמו"רים שמנו אלפי חסידים. הוא היה מספר על פגישתו עם ה'חפץ חיים' ועם גדולי ישראל שפעלו שם. תמיד, כשהיה מזכיר את ורשה, היה בוכה תמרורים על הטבח הנורא שעשו הנאצים ביהודים.

במאמרו 'על חילול הקודש' הסביר רבנו את הרקע לשואה:

"הגרמנים, 'עם התרבות', עם החושבים והמשוררים, הראה לדעת, על ידי בזוי האדם שנבחר למנהיגו, כי אין לו דרך אחרת להיפטר ממעמסת ההשפעה של היהדות, אלא זו של השמד, ואבד את היהודים ואת אשר להם".

כוונת רבנו למה שכתב הצורה, שעל כל ראשי הצבא והמדינה הגרמנים מוטלת החובה לנטוש את הנצרות שנוסדה על ידי אותו האיש ימ"ש שהיה יהודי, ועליהם לאמץ את הדת החדשה, 'דת הגזע העליון הארי' ולחסל

משמיע ישועה

ספרו החדש של שמחה רז

ושל הרב שלום קליין והילה וולברשטיין על דמותו של

הרב **צבי יהודה הכהן קוק** זצ"ל

ספר מרתק, גדוש בסיפורים מרגשים על אישיותו הרבגונית של הרב, התלמיד חכם, הצדיק והמנהיג הדגול, מי שהיה הדמות הדומיננטית בציבור הדתי לאומי מהקמת המדינה, דרך בניית עולם התורה הציוני ועד מפעל ההתישבות

ניתן להשיג ב:

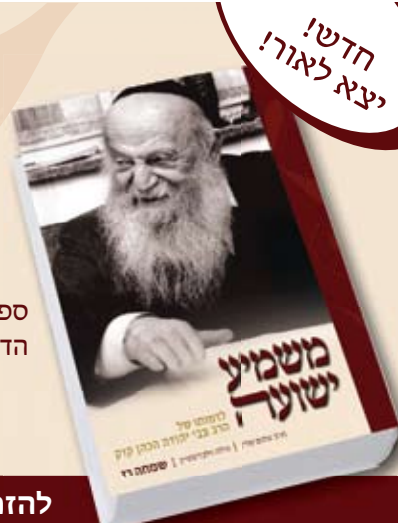

בהוצאת: אור עציון,
ספרי איכות תורניים
המכון התורני
ע"ש ר' יצחק וחסנה סטרובוביץ'

הספר מוקדש לע"נ
אביה יהושע ז"ל
גולדברג

להזמנות - אור עציון, ספרי איכות תורניים: 08-8502822 • www.machon.oretzion.com

מקור ראשון נאמן למשפחה

מוסף הכתבות של מקור ראשון. האנשים והמקומות שאנחנו שמחים להכיר. התופעות והתובנות שדורשות תיקון. טורי דעות והומור, רכב וטיולים, קולנוע ואוכל. בקיצור, כל מה שאנחנו אוהבים בעיתון.

מייטב הפרשנים: חגי סגל | אורלי גולדקלג | אריאל שנבל | אדוארד אטלר

אשחר & חקין

מבצע למנויים חדשים
וגם
חודש הכרות
חינם 49
לחודש

1-800-222-222

שבת

ספורט

דיוקן

כלכלה

יומן

חדשות

שלוחו כמותו? חלק שלישי

הרב משה ארנרין - אב"ד לענייני ממונות ארץ חמדה - גזית

שורת הדין

לקבוע שטל הראיה מוטל על כתפיה של אורה. כפי שהזכרנו לעיל, מעיקר הדין, זכאי המפרסם להשביע את אורה שבועת היסט שאכן הבהירה שהיא אינה בעלת העסק, ושההזמנה לא נעשית עבורה באופן אישי. מנהג בתי הדין בדורות האחרונים הוא שלא להשביע את בעלי הדין, לא שבועה דאורייתא וגם לא שבועה דרבנן, אלא מפשרים בממון בתמורה לשבועה.

יסוד הפשרה על השבועה היא שכאשר אדם צריך להישבע, הוא נכון לפדות את השבועה אפילו בתשלום חלקי, על מנת להימנע מלהישבע בשם ה'. בנוסף, קיומה של שבועה (בעיקר דאורייתא) עשוי להורות על בסיס לתביעה³.

בשבועת היסט בית הדין אינו מחייב בתשלום כפדיון לשבועה באופן אוטומטי, אלא מפעיל שיקול דעת בהסתמך על מכלול הראיות והצדדים ההלכתיים, וההוגש ששיעור הפשרה יוגבל לעד כדי שליש מן התביעה.

חשוב לציין שבהסכם הבוררות עליו חותמים בבית הדין, מסמיכים הצדדים את בית הדין לדון גם לפשרה.

בית הדין חייב את אורה בתשלום חלקי עבור ההזמנה שביצעה בשם העסק בו עבדה. בית הדין השאיר בידה של אורה את האפשרות לתבוע מבעל העסק בו עבדה, את הסכום בו חויבה בדין ■

ערך: הרב סיני לוי

¹ יו"ע ח"מ סימן רמ"א סעיף י' שם, ס"ק ח' יראה עוד בשו"ת דברי מלכאל ח"א סימן קל"ג ובתרשיש שהם ח"מ סימן ע"א

במסגרת מצומצמת זו, הבאנו רק את תמצית הדברים. פסקי דין מלאים ניתן לקרוא באתר רשת בתי הדין ארץ חמדה - גזית: www.erezhemdah.org/beitdin

עם זאת, מצאנו מקרים בהם על הנתבע נטל הראיה. כך נפסק בשו"ע בהתייחס למתנה בתנאי¹: "האומר לחברו: הריני נותן לך כך וכך על מנת שתעשה דבר פלוני, על המקבל להביא ראיה שקיים תנאו. אבל אם אמר ליה: על מנת שלא תעשה, על הנותן להביא ראיה שביטל תנאו". דהיינו, אם אדם התנה עם חברו שייתן לו מתנה, בתנאי שהמקבל יימנע ממעשה מסוים, וכעת טוען הנותן שהמקבל הפר את התנאי, למרות שהמתנה, עדיין ברשות הנותן והוא מוחזק, עליו להביא ראיה שהמקבל הפר את התנאי.

בטעם הדין, הביא בעל קצות החושן² שני טעמים: בשם המהר"ט כתב, שבתנאי ביטול קשה להטיל על אדם להוכיח שלא עשה את המעשה, ועל כן מסתבר שכשהתנאי הוא שעשיית מעשה כלשהו מבטלת את המתנה על הטוען לביטול המתנה להביא ראיה.

הטעם שמציע בעל קצות החושן עצמו הוא שבכל תנאי - כל עוד אין ראיה - מעמידים את המציאות על חזקתה. כלומר, חזקה שהתנאי לא התקיים אלא אם הוכח אחרת, ועל כן כשקיום התנאי מבטל את המתנה, נטל ההוכחה מוטל על הטוען לקיום התנאי.

למרות שבענייננו אין תנאי, נקודת הדמיון היא שברור שהייתה הזמנה שנעשתה על ידי אורה, אלא שאורה טוענת שהיא הוסיפה ואמרה שהיא אינה בעלת העסק, ואולי יש מקום לומר שחזקתה שלא אמרה. מאידך, מסתבר הדבר, ואורה גם הבהירה טענה זו בבית הדין, שלא היה לה כל אינטרס ליצור אשליה שהיא בעלת העסק.

לסיכום העניין - מידי ספק לא יצאנו, ועל כן לא ניתן

פרטי המקרה > אורה הזמינה מסטודיו 'המפרסם' 5,000 פלאיירים לפרסום העסק הקטן בו עבדה. העסק נסגר באופן פתאומי והמפרסם תובע את אורה באופן אישי, ואילו אורה טוענת שהיא לא הכתובת לתביעה.

בין המפרסם לאורה ויכוח עובדות: לטענת אורה, היא הבהירה שהיא עובדת בעסק ושאניה בעלת העסק. לעומת זאת, בעל הבית של 'המפרסם' טוען על פי דברי העובדת שלו - ברכה - שאורה נתנה את הרושם שהיא בעלת העסק החדש.

בגיליונות הקודמים הכרענו שכאשר אדם שוכר את שירותיו של אחר לצרכי אדם שלישי, ולא הודיע שהוא שליח בלבד - ניתן לתבוע אותו באופן אישי. בנוסף, הראינו שלמרות שבעל העסק יודע את העובדות מפי עובדת המשרד ולא בידיעה אישית, 'המפרסם' דון כמי שטוען טענת ברי כנגד אורה, ועל פי עיקר הדין, היה על אורה להישבע שבועת היסט לאמת את טענתה שהבהירה שאניה בעלת העסק.

פסק הדין > בגיליון זה נדון כיצד להכריע את הדין, על רקע ההכחשה העובדתית בין הצדדים באשר לצורה בה הציגה אורה את עצמה בפני 'המפרסם'.

על מי נטל הראיה?

נציין, שאורה לא עבדה בחברה גדולה, בה ברור לשני הצדדים שהדובר והמזמין אינו בעל העסק. מדובר בעסק קטן, על כן לא ניתן לטעון שהיה על 'המפרסם' לדעת שלא מדובר בבעלת העסק.

לכאורה, כלל גדול בדין - המוציא מחברו עליו הראיה, ואם כן על 'המפרסם' להביא ראיה לכך שאכן אורה הציגה עצמה כבעלת העסק.

גילוינות

ההולכת וגוברת. הרב שואל אליהו זעק את זעקתו מתוך הכרה והתמודדות עם השטח.

יש להדגיש, כפי שכתב בזמנו הרב צבי יהודה זצ"ל, שאין לנו דבר נגד מוסטפה או אחמד. אנו מכבדים כל בן מיעוטים המכבד ומקבל את שלטון המדינה ואת חוקיה. יש לנו בעיה ומלחמה כנגד הלאום הערבי: ההתפשטות הערבית ליישובים יהודיים מודרכת ומכוונת מלמעלה, ונובעת ממגמות לאומיות ברורות לנשלנו מאדמתנו ומבית חיינו, או לכולנו.

כל ניבהל מה'עליהם' התקשורתי כנגד הרבנים החתומים שמקטרט בעיקר בחוגי השמאל הרדיקאלי, הנתמך על ידי כלי התקשורת, הרוצה במדינת כל אזרחיה, ורואה בתורת ישראל האוסרת **המשך >>>**

אחים, בעיירה שרפה! השטח בוער! בערים יהודיות אליהם ערבים נכנסים לגור קיימים מתחים ופחד, והיהודים במקום נסים על נפשם וכך אנחנו מפקירים עוד אחיזה בארץ ישראל. ראו, לוח, רמלה, עכו, יפו, נצרת עלית, נהריה וכו'. במקרים אחרים מתנהלים חיים במשותף, ואז התוצאה היא התבוללות רבת. האם הרבנים הנכבדים יודעים למשל שביפו כל מערכת החינוך מעורבת בין יהודים לערביים? זוהי תוצאה של חיים מעורבים הגורמת לנישואי תערובת ולהתבוללות באחוזים מדהימים, תופעה המומצרת ותמכת ע"י הגופים השלטוניים במדינה. מערכת חינוך מעורבת ניתן לראות בשכונה ג' בבאר שבע ובערים נוספות. אין מדובר בתיאוריה, מדובר בתופעה קיימת

נאמר בסנהדרין: "כל דין שדן דין אמת לאמיתו משרה שכינה בישראל וכשאנו עושה כן גורם לשכינה שתסתלק". רבי צדוק הכהן מלובלין מפרש: "משפטי התורה הם אמת, אבל יש אמת לאמיתו כמו שאמרו בסנהדרין, להוציא דין מרומה, שנראה משפט אמת כפי התורה על פי הטענות, אבל אינו לאמיתו". כלומר, כשדנים את הדין מתוך המקורות בלבד במנותק מהמציאות, לא זוכים לכוון לאמת לאמיתיה.

אני תמה כיצד בסוגיה זו של מכירת בתים לערבים, ישנם רבנים היושבים במקומותיהם, ופוסקים הלכות מבלי שירדו לשטח ולמדו לעומק את הקטסטרופה המתחוללת. "וירד ה' לראות - בא ללמד לדיינים שלא ירשיעו הנדון עד שיראו ויבינו".

גילוי חדש

אינטרנט רימון בסיוע לנפגעי השרפה

בשעה שכל עם ישראל עקב בתפילה אחר האש המשתוללת ברכס הכרמל, עמלו טכנאי ספקית האינטרנט הבטוח 'אינטרנט רימון' על הקמת מערך תקשורת מתקדם ומידי עבור לקוח החברה, ארגון ה-OU האמריקאי, אשר ביקש להקים מוקד תיווך בין נפגעי השרפה המפונים מבתיים לבין הנדיבים בעם שביקשו לתרום, לארח ולהקל במה ועד כמה שאפשר.

הודות למערך הטכנולוגי המפותח של אינטרנט רימון סופק בייעילות ובמקצועיות רבה הפתרון המושלם למוקד הסיוע המתקדם והמתוחכם.

5 שנים לישיבה במוזיזעין

ביום ראשון השבוע ציינה ישיבת ההסדר 'מאיר הראל' שבמוזיזעין חמש שנים להקמתה, באירוע חצי עשור וחנוכת בית המדרש ע"ש סמ"ר יהונתן איינהוון ז"ל, שהיה לוחם בחטיבת צנחנים ותלמיד ישיבת הסדר.

אורח הכבוד, הרמטכ"ל גבי אשכנזי, שיבח את מסלול ההסדר, חייליו ומפקדיו, וציין כדוגמה את סיפור הגבורה של יועד קפלן, תלמיד הישיבה וקצין בגולני. ישיבת 'מאיר הראל' בראשות הרב (אל"מ) אליעזר שנוולד מובילה מסלול הסדר שש-שנתי - 'שסדר' - עם אחוז גבוה במיוחד של תלמידים המשרתים כקצינים בצה"ל.

על ערבים בתוכה

הרב יגאל קמינצקי
רב גוש קטיף תובב"א, 'מרימים את הדגל'

נישואי תערובת גזענות. כנגד שמאל צריך לצאת בגלוי וביד רמה. ראינו כיצד יחצני"ם למיניהם מעוותים את דברי הרבנים לצורך קידום האג'נדה שלהם, כגון הפרסום הראשוני בשם הרב אריאל שליט"א, לעומת הפרסום שלו עצמו בשם הרב הרצוג, שבסכנה הנשקפת לנישול ישראל מאדמתם חייבת המדינה לעשות הגבלות. כנ"ל הפרסומים בשם הרב אלישיב והרב שטיינמן שליט"א, כשהם בעצמם חתמו לפני מספר שבועות על מכתב האוסר מכירת בתים לערבים. הצבור הינו בריא ומקבל ברובו את עמדת הרבנים החותמים, (כפי שהוכח בסקרים למיניהם).

לאור זאת, הסוגיה כרגע של 'לא תחנם' הינה משנית, הסוגיה היותר אקוטית הינה של פקוח נפש. מדובר במאבק על עצם קיומו בארץ הזאת כעם וכמדינה ועל זהותנו היהודית, על כן, כל יהודי ציוני, מאמין, חייב לזעוק ולפעול כדי לעצור מגמות הרת אסון אלו. "חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי א-לוקינו" ■

העצרת החגיגית

לרגל הוצאתה לאור

של מסכת נדרים

עם "הלכה ברורה ובירור הלכה"

ובסימן 75 שנה

לפטירת מרן הרב קוק זצ"ל

סיום המסכת

הרב אריה שטרן שליט"א, ראש המכון

ברכת התורה

הרב הראשי לישראל הרב יונה מצגר שליט"א

הרב חיים דרוקמן שליט"א, ראש ישיבות בני עקיבא

הרב דב ליאור שליט"א, רבה של קרית ארבע וראש הישיבה

ברכת הציבור

שר המשפטים פרופ' יעקב נאמן

שר המדע הרב ד"ר דניאל הרשקוביץ

ראש העיר ירושלים מר ניר ברקת

נציג המשפחה התורמת

נציג הקהילה

רב שיח בנושא דרכי הלימוד בגמרא בהשתתפות:

הרב ראם הכהן, ראש ישיבת עתניאל

הרב שבתאי סבתו, ראש ישיבת מצפה יריחו

הרב ניסן סלומיאנסקי, ידיד המכון

הרב יהודה פליקס, מנהל חינוכי של מרכז ישיבות ב"ע

נציג המכון

העצרת תתקיים אי"ה ביום שני

כ' בטבת תשע"א (27.12)

התכנסות בשעה 18:30

בבית הכנסת

"הר חורב- משכן אדמון ספרא"

רחוב כובשי קטמון

פינת כ"ט בנובמבר - ירושלים

נהלך ברגש

הרב דני אליהו - ר"מ בישיבת ההסדר אור עציון
אמונת חכמים

שאלה > מה כלול באמונת חכמים? האם אני רשאי לחלוק על רבותי או שמא אני חייב לקבל את דבריהם לא ספק כלל?

תשובה > אחת מהמידות שהתורה נקנית בהן היא 'אמונת חכמים'. מה משמעותו של ביטוי זה ומה כלול באמונת חכמים?

מפרשים רבים מסבירים שאמונת חכמים נגזרת מהמילה 'אמון'. הבסיס לכל מערכת יחסים היא אמון הדדי בין שני השותפים. כאשר קיימת ביקורתיות מתמדת, אין הנפש נמצאת בעמדה בה היא מסוגלת לקבל ולהאמין. החשדנות המתמדת יוצרת בנפש מצב של חוסר אמון בסיסי, ועל כן אין היא מסוגלת לינוק ידע וחכמה.

לעומת זאת, כדי ליצור מערכת יחסים בריאה ונכונה צריך ליצור אמון בסיסי בין שני הצדדים. הנחת היסוד חייבת להיות שהצד השני רוצה בטובתי, ועל כן באופן טבעי אני אטה לקבל את דבריו.

כאשר אני בוחר לי חבר אני לא מתייחס בחשדנות לכל עצה שהוא נותן לי. אדרבא, הנחת היסוד שלי היא שהוא רוצה בטובתי, ומתוך כך מובן שעצותיו נכוחות.

אמנם, ודאי שאין כוונת הדברים שאהיה כ'פתי' המקבל כל דבר ללא בחינת הדברים. אך אם נקודת המוצא היא אמון, הנפש נמצאת במצב נינוח ובריאה הרבה יותר.

היום אנו חיים במציאות נוראית. קיימים בינינו אנשים נוכלים ורמאים המנסים ללא הרף להטעות ולשקר. האסון הגדול ביותר שיכולים אנשים אלו לגרום הוא שנאבד את נקודת האמון הבסיסית ביותר האנושית, ומתוך כך לא נצליח לפתח מערכות יחסים בריאות. אדם שמאבד את האמון בבני אדם הוא אדם אומלל. עלינו להילחם נגד תופעה זו.

מכלל דבריי עד כאן, תשכיל עד כמה חשוב האמון שתתן במחנכך. אם במערכת יחסים בין חברים חשוב עד למאוד האמון, הרי שבמערכת יחסים בין רב לתלמיד האמון הוא רכיב הכרחי. כאשר אתה לומד אצל רב פלוני אינך לומד ממחשב, אתה יונק תורה ומפנים אותה בנפשך. אם כל מהלך אמוני של רבך ייתקל אצלך בחשדנות, לא תוכל לינוק תורה כלל. אם כל סברה בשיעור גמרא תעורר אצלך ביקורת, לא תמצא את נפשך בעמדה המסוגלת לקלוט ולהפנים את דברי רבותיך.

הדרך הבריאה והנכונה היא להניח שרבותיך ישבו ולמדו שנים רבות, ומתוך כך מסתבר שדבריהם נכונים וראויים.

כאשר תתחיל לשמוע את דבריהם בעמדה זו, יש סיכוי רב שהדברים אכן יתיישבו על ליבך. אולם דווקא אז, אם תחוש שישנו כשל כלשהו בדברי רבותיך, הרי שאז אתה מצווה לא להאמין לדבריהם מבלי לבררם. אדרבא, עליך להקשות ולא להסתפק באמירה שהם בוודאי צודקים. פעמים רבות תגלה שקושיותיך חידדו את סברת הרב, ואף יהיו פעמים שעם כל גדלותו של רבך תחוש שסברתך צודקת יותר, ואין בכך כל רע.

נקודת הבסיס, אם כן, צריכה וחיבת להיות אמון, אך אמון אין פירושו התבטלות והכפפת דעתך באופן אוטומטי. השלב הבא צריך להיות בחינה וביקורת. ר' חיים מוולוז'ין היטיב לתאר זאת בפירוש המשנה באבות: "הווי מתאבק בעפר רגליהם" - מתאבק מלשון מאבק. האדם חייב להיאבק על דעותיו, אך זאת דווקא מתוך 'עפר רגליהם'. דווקא אם נקודת המוצא שלו היא אמון והערכה לרבותיו ■

קהילות ובתי כנסת יש לכם במה!

מוחפשים ארון קודש לבית הכנסת שלכם?
ואולי פרוכת חדשה?

רוצים למסור ציוד או ספרים שהקהילה שלכם כבר לא צריכה?
מוחליפים ספסלים או סטנדרים וחבל לכם לזרוק את הישנים?

גילוי דעת מתגייס לטובת הקהילה שלכם!

שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com את פרטיכם ואת פרטי החפצים

שברצונכם לתרום או לקבל,

למכור או לקנות עבור מוסדות הקהילה שלכם,
ואנחנו נשתדל לפרסם על בסיס מקום פנוי.

גילוי דעת
גילוי דעת

דרושים

« בית הכנסת הספרדי 'אור התורה' בעיר מודיעין מוחפש תורם לבניית מבנה קבע. ניתן לקרוא את שם בית הכנסת על שם התורם או לפי בקשתו.

לפרטים: בנימין סויסה - 052-5284204 או
בנוי - beny1969walla.com

« כולל ללימוד הקבלה והפשט ובית הכנסת 'היכל מרדכי' מוחפשים תורמים לארון קודש, במה ושולחנות בנוצב טוב, וכן ספרי לימוד. ניתן להקדיש את שם התורם או לעילוי נשמה.

לפרטים: מרדכי - 050-3049782 או בנוי -
ruimy26@gmail.com

« לבית כנסת כתר תורה בבני ברק דרוש רהוט כסאות מועץ וגם כסאות פלסטיק לשעורי תורה.

כמו כן, אנו מוחפשים תורם לבניית קומונה נוספת ניתן להנציח שם של קרוב וכדומה.
לפרטים: דוד - 054-3355874

לבד את מסדרי הכוננות, סחבתי פק"לים בתרגילים ובמסעות ודחפתי את אלו היה להם קשה בעליות. עכשיו, לעומת זאת, כשריח הקורס מגיע לאפי החיילים האחרים במחלקה, פתאום על כל חייל מתקשה יש איזה עשרה חיילים, וגם מי שלא כל כך מתקשה זוכה לעזרה מאחרים. את מסדרי הכוננות כולם מסדרים ביחד, תוך מבט ערני לעיני המפקדים הסוקרים את העוסקים במלאכה. סך הכל, כולם הפכו להיות החייל מספר 1. לא אשקף, אני חושש שההשקעה שלי יורדת לטמיון, בגלל שבלטתי כשלא הסתכלו, וכמסתכלים אחרים בולטים הרבה יותר. מכל מקום, אני אחזור ביום ראשון לצבא, אמשיך לעשות כמיטב יכולתי, בתקווה שאולי אוכל להיות מפקד, בזכות ולא בחסד

להודות על האמת, אני ממש לא מעוניין לחכות. אני רוצה לצאת מה שיותר מהר לקורס, לסיים אותו, ולפקד על פלוגת טירונים. חשוב לי לשלב בשירותי הצבאי גם אלמנט פיקודי-חינוכי, ללמד צעירים איך להילחם ולמען מה ולהחדיר בהם נחישות ורוח לחימה. החיילים שלי, כך אני מקווה, יידעו למה הם מסתערים, ויעשו זאת בצורה הטובה ביותר. חשוב לי לקדם גם את החיילים שהם לא בדיוק הלוחמים האולטימטיביים. לתפוס את אותם חבר'ה שהגיעו עם איזה 20 ק"ג עודפים, וכשר גופני נמוך, ולהעביר אותם צעד אחרי צעד את הקיר של ה'בחון מסלול'. אז מה הבעיה? עד עכשיו הייתי מהחיילים ה'ראבאקיסטים' במחלקה. תמיד 'הרמת' כמעט

זה עתה הגעתי הביתה משבוע תרגילי מחלקה, והרגשתי צורך לכתוב את אשר על ליבי. בעוד כחודש וחצי נסיים את האימון המתקדם. שבעה חודשים של זחילות, תזוזים, כושר, כן המפקד! מסדרי בוקר, פה ושם גם מסדרי יציאה ואין ספור צלילים של פתיחת דלתות הטיולית (כל מי ששמע את הצליל הזה, בחיים לא יכול לשכוח אותו), עומדים לקראת סיומם החגיגי במסע אל עבר הכומתה הנכספת. אמנם, אותי ואת רבים מחברי מטריד נושא אחר בימים אלה - קורס מ"כים (מפקדי כיתה). שלושה שבועות אחרי שאנחנו מסיימים את האימון המתקדם ועולים לקו יישלחו כ-20 חבר'ה מהפלוגה לקורס מ"כים מוקדם. מי שיאחר את הרכבת הזאת יוכל לצאת בעוד שתי הקצאות בהמשך, אבל אם

זה הזמן להתחבר

לשבת

"שישי באוויר" עם
אסף נגל

כל שישי 11:00-13:00

למוזיקה

"יוסי של יום"
יוסי אזולאי

כל יום 11:00-13:00

למשפחה

"שישי משפחתי" עם
בני קצובר ומנורה חזני

כל שישי 13:00-14:00

לאקטואליה

"ישראל הבוקר" עם
קווה שפרן

כל בוקר 7:00-9:00

לבית

"עד הבית" עם
אייל וולקוביץ'

כל יום 16:00-18:00

לנשמה

"טוקר FM" עם
מנחם טוקר

כל ערב 19:00-21:00

גלי
ישראל
89.3FM 106.5FM
תוכן חדש בישראל

WWW.GALEYISRAEL.CO.IL

על דשא סינטטי לבן, בליווי ממטרות שנותנות תחושה אמיתית, שווה קפיצה-החלקה. גולת הכותרת של התיירות בגליל הינה פרויקט 'אתרי מורשת', במסגרתה אושרו כבר 8 אתרים בגליל שתוקצבו לפיתוח כבר השנה.

התנחלויות אין לי טענה כלפי אף אחד, אבל אני רואה צורך משמעותי בלקיחת אחריות גם על גורל הגליל. פיתוח הגליל הוא משימה לאומית ומתוך כך נדרשת הירתמות של כלל האוכלוסייה, יש מקום לכולם. מדובר כאן על חבל ארץ שלם שדורש ומבקש בואו, הקימו עסקים, התיישבו, הובילו ולחצו על הגז היכן שצריך. יש צורך להגיד ולומר בקול ברור 'הנני' לכל משימה.

מצוקת דיור מספר ההחלטות העומד בפני זוג צעיר הוא רחב ומורכב: עבודה, קריירה, ילדים ומעל הכל: ההחלטה האסטרטגית איפה לתקוע יתד ולגדל את המשפחה. ההחלטה אינה פשוטה לעזוב את המוכר והידוע אך קיימות אלטרנטיבות כאן ועכשיו. מוצעות כעת אלפי יחידות דיור ברחבי הגליל, וכמעט בכל קיבוץ ומושב ישנה הרחבה קהילתית. בנוסף, אושרה החלטה המעניקה הנחה של בין 50 ל-100 אלף שקלים ברכישת חלקת אדמה בגליל. זהו זמן הגליל!

דרך ארץ מרכז 'דרך ארץ' מהווה אטרקציה ייחודית הן לתושבי האזור והן לקבוצות רבות נוספות המגיעות אליו מרחבי הארץ והעולם. הוא שוכן על רכס התורען בגליל התחתון ליד צומת גולני, נפוץ הקסומים ערכי הטבע המיוחדים מספקים את הצורך של חיבור עם ישראל לאדמתה. המרכז איננו מיזם נוסף הפועל בגליל. בהגדרת מטרותיו ובאופן הפעלתו הוא רואה עצמו רב תכנים ואפיונים, שואף להגיע לקהלים ואוכלוסיות מגוונות ביותר ולפעול באורח המפעיל את מבקריו וכגורם משפיע ערכית וחינוכית בקרב ציבור המבקרים. המיזם משרת את המטרות המרכזיות שהציבה הממשלה לשנה זו: פיתוח הנגב והגליל והשמתם בלב הקונצנזוס הישראלי וחיבור למורשת הישראלית.

חקלאות לכל אורך התקופות בהן התגוררו בארצנו, התפרנסנו מעבודת האדמה. לצערנו, בדורות האחרונים חלה נסיגה משמעותית במוטיבציה וביכולת של היהודים להמשיך ולעסוק בחקלאות. כחלק מהמגמה העולמית של ריכוז מרב ההשקעה והפיתוח בתעשיות עתירות הידע, כך גם בישראל מוסט מרכז תשומת הלב וההשקעה הפיננסית לכיוון זה. מגמה זו מהווה איום קיומי על החקלאות העברית ציונית, וההשלכות של מצב זה הן ברורות: עם שמאבד את הקשר הפיזי לאדמתו מאבד במרוצת השנים את הזיקה למולדתו.

אין לו טענות כלפי אף אחד < אבל יש רצף התיישבות ערבית מלבנון עד נצרת < אז למה לא לקחת מקל תרמיל (ומענק מהמדינה) ולגור בגליל?

מייסד תנועת א.מ.ת. (אמת מארץ תצמח) הפועלת לעידוד ההתיישבות בגליל, אור דוארי, יצא לכמה רגעים מועידת הגליל, כדי לספר לנו מה יש בגליל חוץ מחקלאות, מורשת ואתר החלקה חדש על שלג סינטטי

ועידת הגליל אחת לשנה מתקיימת ועידה המרכזת תחת קורת גג אחת את כל הרשויות המקומיות בגליל. הועידה מכובדת במעמד נשיא המדינה, ראש הממשלה, שרי ממשלה רלוונטיים, כל ראשי הרשויות המוניציפאליות ובכירי המשק. הועידה גדושה בפאנלים, דיונים ומפגשים בינאישיים בהם מוצבת המשימה שהיא: למשוך משפחות נוספות להתיישב בגליל, ולשכנע כאלו שגרות בגליל להישאר על סדר היום הציבורי. השר שלום הציב בשנה שעברה את חזונו לעשור הקרוב: הבאת 300 אלף תושבים חדשים לגליל, וכעת רק צריך ליישם זאת. ראש הממשלה בנימין נתניהו אמר בוועידה: "העשייה בגליל היא מה שעם ישראל מחכה לו כבר 60 שנה. מאז שאני ילד מדברים על הגליל והנגב. אנחנו עושים ונמשיך לעשות".

ייהוד הבעיה המרכזית המונעת בעלות יהודית בפועל על ארץ ישראל ופיתוחה של התיישבות יהודית בגליל היא הבעלות והחזקה הלא יהודית על הקרקעות. ההתיישבות הלא יהודית בתחום הבנייה והחקלאות פרושה כיום כרצף בין לבנון לבין נצרת. ברצף זה הרכב האוכלוסייה הינו כ-80% לא יהודים ו-20% יהודים.

עלינו לחבר את עם ישראל לארץ ישראל על ידי חיבור האדם לאדמה מבלי סיסמאות אלא בהוספת אופטימיות, יוזמות ואהבת העם בכל תחום, דווקא בגליל הקסום והאהוב. הגליל נבנה על ידי יזמים וראשי רשויות בעלי חזון שצירפו משרד ממשלתי ובנו יש מאין לדוגמא: מגדל אור של הרב גרוסמן, 'קישורית' וכפר 'הר הירדן' במועצה האזורית גליל תחתון. יש להוסיף אור עוד ועוד של עשייה עם מסירות נפש אין סופית וכתוצאה מכך החושך יעלם. עלינו להיות ראויים לאדמה זו ולמולדתנו כי היא צמאה לנו.

פרי הגליל נעשים מאמצים להרחבת אפשרויות התעסוקה בגליל. לאחרונה אושר להקמה ב"ס לרפואה בצפת שאמור לשנות בצורה דרסטית את פני הגליל באופן כללי, וליצר 5,000 מקומות עבודה נוספים. ישנה גם תכנית להעסקת סטודנטים בתום הלימודים. עסקים בגליל נהנים מיתרון הטבת מס המסייע ומייעץ בהקמת עסקים חדשים בשילוב עם קרנות בערבות מדינה שנותנות את ההזדמנות לכך.

תיירות פוטנציאל התיירות בגליל מתבסס על כח הקסם הטבעי שלו. בחול המועד סוכות ופסח מגיעים לגליל בכל יום בנפרד 300 אלף איש. יש אתר חדש וייחודי 'סקי בגלבע' שנותן אפשרות ללמוד ולהחליק ממש במשטח סקי לבן במזרח עמק זרעאל. במקום על שלג מחליקים

השוואה רק שבע משפחות יהודיות ובית כנסת מרהיב ביופיו. הוא שוכן במרכז אזור התיירות של העיר העתיקה ברודוס ומוציגם בו שרידים מרתקים מחייהם של יהודי רודוס מעת גירוש ספרד - בין השאר ספר תורה בן 500 שנה, בגדי כלה וחתן מסורתיים ועוד.

עם זאת, כשהגענו לבית הכנסת העתיק ביותר ביוון, שלניגוני התפילה שעלו ממנו נהגה אמה של סבתי להאזין לפני 100 שנים בהיותה נערה - נאמר לנו שכמעט אף ישראלי אינו מבקר בו. מתברר שמכיוון שהכניסה לבית הכנסת היא ללא תשלום, מדריכי התיירים הישראלים אינם מקבלים עמלה בהביאם תיירים לבית הכנסת העתיק, ולכן הם אינם כוללים אותו בטיול. בכך הם מונעים מבית הכנסת ומהמוזיאון היהודי שבו הכרה ותחומות, שהן הסיכוי היחיד שלהם לשרוד. אף שמדריכי התיירים מודעים לבעיה, הם בשלהם: אין עמלה - אין תיירים. ואני שואלת: הגרמנים היו שם כדי למחוק קהילה יהודית שלמה, אבל יהודים מתוכנו, שאני בטוחה שסבי-סביהם נלחמו בשיניים כדי להישאר יהודים, הם אלו שתוקעים את המסמר האחרון בארונה של קהילת רודוס? כמה אטומים עוד אפשר להיות?

למי שבכל זאת רוצה לעזור, או סתם לטייל בין דפי ההיסטוריה:
בית הכנסת 'קהל שלום' ברודוס, פרטים באתר:
www.rhodesjewishmuseum.org

לארץ ומיהרתי לחבק את בתי בלב נחמץ היא אמרה לי: "אמא, נכון שבסוף לא נסעת להרבה ימים, רק ליום אחד?" "מה?" שאלתי. "היה קשה?" ניסיתי את מזלי אצל בעלי. "לא, היה בסדר גמור", הוא עונה. "התגעגענו אליך, אבל הסתדרנו יופי". "בהחלט מוזר", סיכמתי ביני לבין עצמי. "כנראה שהעידן הפמיניסטי הביא עלינו הנשים עוד בעיה אחת קטנה. לטוב או לרע - אפשר להסתדר בלעדינו..." בפעם הבאה טיול שורשים בלטיביה...

כיוון שהכניסה לבית הכנסת היא ללא תשלום, מדריכי התיירים הישראלים אינם מקבלים עמלה בהביאם תיירים לבית הכנסת העתיק, ולכן הם אינם כוללים אותו בטיול

עוד מילה קטנה על שורשים והיסטוריה. בטיולנו ברודוס הגענו לבית הכנסת היחיד שנותר על תלו לאחר הכחדת הקהילה היהודית ברודוס. מתוך 5,000 יהודים שחיו באי רודוס לפני כמאה שנה, ומהמקום שנקרא בעבר 'צ'קוטה ירושלים' (ירושלים הקטנה) בשל בתי המדרש הרבים שהיו בו, נותרו לאחר

"אני רוצה לטוס לרודוס", הודעתי לאישי בלב מלא רננה. "מה?! הייתה התגובה המתבקשת. "מה זאת אומרת רוצה לטוס לרודוס?" "לטוס, עם אמא שלי וסבתא שלי, לטיול שורשים" (כן, יש דבר כזה, שורשים ברודוס, דווקא מומלץ). לאחר משא ומתן קצר שנגע בעיקר בשאלות מי ישמור על הילדים בהיעדרי ומהי תועלת המשפחה מטיול שורשים, קיבלתי את האישור המיוחל. בלב מלא שמחה ביצעתי את ההזמנה, אלא ששנייה לאחר שנודע לי שתפסתי את המקום האחרון בטיסה, נחתו עלי, במלוא כובד משקלם, ייסורי המצפון.

"להשאיר את הילדים לבד? ארבעה ימים? בסיום חנוכה?" עיניי נמלאו דמעות וקיוויתי בכל ליבי שמשוהו ישתבש ושהטיסה תתבטל.

תפילותי לא נעו. באופן מפתיע אף אחד לא תכנן לעצור בעדי. הייתי בדרך לסוף שבוע ללא בעל וילדים בחו"ל. ביליתי כמעט את כל החופשה בהרהור בזאטוטיי הקטנים (ובחיפוש דרכים יצירתיות לשמור על כשרות במקום שבו יש בסך הכל שבע משפחות יהודיות), אלא שכשחזרתי

שפת אמת
ועכשיו נוח יותר ללמוד עם מהדורת אור עציון המפוארת עם פתיחת ראשי תיבות, מקורות והרחבות
להשיג בחנויות הספרים ובהוצאה:
אור עציון ספרי איכות תורניים
08-8502822 | www.machon.oretzion.com

מעילי פליז במחיר מיוחד לקוראי גילידעת להזמנות:
054-9544951
Joseph Kauffman

לידידינו היקרים והמוזיקליים רבקה ואלעד דויטש
מזל טוב להולדת הבת
מאורי תרצה שתח"י
אחות לקדם וקרני הי"ו
תרוו רוב נחת לאורך ימים טובים
אוהבים, משפחת
פרסומי ישראל ושות'

ליקירנו אליעזר רזנבאום
ברכות לרגל נישואיך עב"ל
תזכו להקים בית נאמן בבנימין ת"ו
מאחלים מכל הלב
משפחת **פרסומי ישראל ושות'**

גילוי לב

אמא ואבא יקרים,

השבוע תחגגו עשרים וחמש שנות נישואין, מזל טוב לכם ומזל טוב שלנו. חשבנו הרבה זמן איזו מתנה אנו יכולים לתת לכם. מה אפשר לתת לאבא ואמא?

הגענו למסקנה שהמתנה הכי טובה להורים, (בלי לטפוח לעצמנו על השכם יותר מדי) היא מנה גדושה של נחת. אז אנו רוצים להגיד ביום נישואיכם בעיקר תודה, תודה שגידלתם אותנו, תודה שחינכתם אותנו, תודה שאנחנו מי שאנחנו בזכותכם.

אנו יודעים שלא עשינו לכם עבודה קלה בחינוך, מגיל שש עשרה עד שמונה עשרה הוספנו לאבא כמה שערות לבנות, אבל גם בפעמים שהיינו הכי ילדותיים, לא מתחשבים ומופרעים, תמיד ידעתם לסמן לנו בקווים בלתי נראים זירה שבתוכה התקיימו הוויכוחים. היום אנחנו רואים כמה נדירים הכלים החינוכיים שציידתם אותנו בהם, כמה ההתעקשות של אבא על התמדה ומוחיות אישית חשובים בעולם הזה כשאינן לך מי שיבדוק אותך. כמה ההשקעה של אמא בפרטים הקטנים חלחלה אל כולנו. כמה חשוב להתווכח, להתלבט, לא להסכים על כל דבר, אבל תמיד בכבוד. כמה סולם הערכים שעל פיו הדברים מתנהלים בבית הכרחי בהתלבטויות של החיים, כמה האמונה ושמירת המצוות היא חלק טבעי ונעים מהחיים.

ב"ה היום אתם יכולים להיות מלאי נחת מהחינוך שלכם. בסופו של דבר... כולנו הולכים בשביל הרחב אותו סללתם. נאחל לכם ולנו עוד שנים רבות של ביחד, בבריאות, בנעם ובאהבה. שוב מזל טוב המון אהבה

הילדים: אבי, גני, אלי ויואבי

ד"ר חוה אנקור

מאמנת אישית חוגית
מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

אני אמא לארבעה ילדים, שלושה בנים ובת אחת קטנה. לבנו הגדול ימלאו בעוד כשלושה חודשים 13, ואנחנו נערכים במרץ ובהתרגשות לחגיגות בר המצווה. כל חבריו חוגגים את הגיעם למצוות בחגיגה מרשימה ומנקרת עיניים. לצערנו, לי ולבעלי אין את המשאבים כדי לממן חגיגה בסדר גודל כזה. זה מתסכל אותי שלא אוכל לחגוג לבני כפי שחוגגים כל חבריו. מה לעשות?

תשובה:

ראשית, מזל טוב. גיל המצוות הוא שלב נהדר, ויש לשמוח עם הילד, להתרגש איתו במקום שהוא נמצא בו ולהעניק הרבה משמעות לשלב הזה בחייו. דווקא משום שכך, חשוב מאוד להאדיר את נושא בר המצווה, ואולי קצת פחות את האירוע באולם...

כדאי אולי שנשאל את עצמנו, מה היא בעצם בר מצווה? מדובר בשלב החשוב בחייו של הילד, בו הוא הופך לנער, לבוגר. בשלב זה הוא נהיה אחראי למעשיו והוא אף מתחיל לפתח אחריות ציבורית. את החגיגה, אפוא, צריך לבנות סביב עצם עניין ההגעה למצוות. אין טעם בסתם חגיגה מנוכרת, שהרבה פעמים חסר בה התוכן הדרוש לעניין מעבר לאוכל וריקודים. לאירוע באולם מגיעים פרט למשפחה והחברים, כל החברים של ההורים וכל מיני אורחים אחרים שלילד אין שום קשר איתם. ככה מתמלאים האולמות באנשים שלילדים אין מושג מי הם... לפעמים זה מגיע לאבסורדים - נוצר מצב שבבית הכנסת הילד קורא את פרשת בר המצווה עם משפחה מצומצמת בלבד בלי החברים שלו (כי הם היו באולם...). לעיתים בהזמנה כתוב רק על האירוע באולם, ולא מוזכר כלל עניין העלייה לתורה (במקרה הטוב זה מוזכר באותיות קטנות). לאירוע באולם הילד ובני משפחתו לובשים בגדי מלכות שהושקעו בהם כספים רבים, ואילו לעלייה לתורה הם לובשים בגדי שבת רגילים. הפרופורציות התהפכו לנו לגמרי...

חשוב להפוך את השבת והעלייה לתורה לחגיגה הגדולה. אמנם, לא כולם מסוגלים לארח משפחה גדולה לשבת - ואז יש מקום לסעודת הודיה למשפחה ולחברים, אבל מכאן למה שקורה היום יש מרחק ארוך.

איך מסבירים את הדבר לבנך? דבר ראשון נכון

להסביר לילד את המצב שאנחנו לא יכולים לקפוץ מעבר ליכולותינו. עם זאת, יש לעזור לו להבין את המשמעות של היום. לבחור איתו משימה שיעשה ביום בר המצווה או לקראתו, שהוא ירגיש שהוא יחיד ומיוחד ועושים איתו חגיגה של 'פעם בחיים'. כדאי לעשות איתו משהו ערכי, אידיאולוגי. אפשר לנסוע למצדה, ללכת לבית חולים למחלקת ילדים, לעזור לקשישים, ועוד כיד הדמיון הטובה... לראות איך הוא תורם לחברה כמעין טקס מעבר מעולם הילדים לעולם המבוגרים. אולי אפשר לעשות מסלול יפה בארץ כדי להרבות באהבת הארץ. העיקר שזה יהיה משהו שהילד ירצה, ושזה יהיה משמעותי בשבילו. יש להסביר לו שדרך כזו לחגיגות בר המצווה היא לא בדיעבד אלא מלכתחילה, ושאוכלי בעקבותינו ילכו האחרים שלא תמיד יכולים להרשות לעצמם. יחד עם זה אפשר לעשות חגיגה לילדים בכיתה או בשבט - לדוגמה, 'חפש את המטמון' עם כתב חידה מעניין או ערב משימות תחרותי ומאתגר שהילד שותף בהכנתו ושמוח במסיבה המיוחדת שלו.

כל זה דורש הכנה במשך תקופה ארוכה, וטוב ששאלת אותי כבר עכשיו. כדאי לתכנן את השיחות עם הילד, תוך שיתוף המשפחה המורחבת. הכול כדי להבהיר שהדרך בה הוא יחגוג זו הדרך האמיתית והמשמעותית.

כדאי לערב גם את מחנך הכיתה. אפשר לדון בנושאים אלה בכיתה. זה גם ייתן לגיטימציה לילדים נוספים, ויקדם שיח שיאפשר לכל משפחה לחגוג כפי יכולתה. אי אפשר לעשות שום דבר במנותק מבית הספר, וחשוב לרתום את המוסד הלימודי לעניין. יד ביד תוכלו לסייע להולכת שינוי בחברה שלנו, ובע"ה ירבו כמותכם!

שיהיה במזל ■

דעת ילדים

(נרסיס אמר מילאס)

ריבוע קסם והיגיון

1. אפשר למצוא נוצות בבן הגדול (מ"ט, ג')

2. מלך החיות ירד על ברכיו (מ"ט, ט')

3. מוביל העדר רואה בעין (מ"ט, כ"ד)

3	2	1
		2
		3

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

מנטוס
עושה לך טוב

חידת השבוע

לצאת מאשטט טוואט

פתרון ריבוע הקסם
משבוע שעבר:

e	n	א
f	e	n
ה	f	e

הזוכה:
אמונת דולב מגריה

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת

מאת מרדכי פרימן

תשובות שלחו למייל:

gdaat@pisrael.com

עד יום שלישי הקרוב.

בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים מתנת קליית גת

ידוע הוא שאתם הכי הכי-
רוצים לעיין בפרשת ויחי.
אז בבקשה-
קראו את כל הפרשה,
ומצאו פסוק מיוחד-
שיש בו בעל-חיים אחד,
ואליו מצטרפים-זה לא נורא ואיום-
שנים מחלקי היום!

תשובה לחידה מהשבוע שעבר:
בראשית פרק מ"ז פסוק כ"ו: "וישם אותה
יוסף לחוק עד היום הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחומש".

הזוכה: עוז לבנון מיתד נווה

"בן יברך ישראל לאמר ישימן א-לוקים כאפרים וכמנשה..." (בראשית מ"ח כ')

פני הדור

חננאל תורגמן

אביהם של ישראל

חלק שלישי לרב המכר "אביהם של ישראל"
ספר צבעוני משולב בעשרות תמונות נדירות מחיי הרב זצ"ל

חדש!

זה הזמן
להזמין את כל
ספרי הרב!

המתנה
האידיאלית

הזמן! והספר יגיע עד
ביתך בדואר שליחים

לפרטים ולהזמנות: אריאל - 02-6521195 מבצעים מיוחדים באתר: www.harav.co.il